PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ANUL XXVII
Nr. 6 342
VINERI
20
martie 1970
4 pagini, 30 bani

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

REDACȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI

Petroșani, strada Republicii nr. 90

Telefoane: redactor șef — 1638; redactor șef adjunct și secretariat de redacție — 1662; secțiile ziarului, prin centrală — 1220 (1221); viața de partid — interior 71; socială — interior 74; economică — interior 53; cultură-învățămînt — interior 41; administrație — interior 68; prin Centrala cărbunelui — 269. După ora 16, telefon de serviciu — 1663.

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În ziua de 19 martie a. c. au continuat lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat cuvîntul în încheierea dezbaterilor asupra programului național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980 și a programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985.

Comitetul Central a aprobat proiectele celor două programe prezentate de Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România cu îmbunătățirile propuse în Comisia pentru agricultură și silvicultură, în cadrul dezbaterilor din ședința plenară și în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În continuarea lucrărilor sale, plenara a analizat celelalte probleme aflate la ordinea de zi. Au luat cuvîntul tovarășii: Manea Mănescu, Florian Dănălache, Emil Bodnaraș, Virgil Cazacu, Gheorghe Năstase, Ilie Făsui, Ludovic Fazekas.

Plenara a aprobat proiectul legii privind asigurarea și controlul calității produselor și a stabilit să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România. Plenara a aprobat, de asemenea, proiectul legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat și a decis să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale, cu îmbunătățirile aduse pe baza propunerilor făcute în timpul dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii.

Plenara a aprobat informările Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului, la compoziția și mișcarea cadrelor din nomenclatorul organelor de partid și de stat.

Plenara a aprobat informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea internațională a Partidului Comunist Român în anul 1969 și planul de relații externe al partidului în anul 1970.

Plenara a hotărît alegerea tovarășilor Miron Constantinescu și Mihai Dalea ca membri supleanți ai Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central a dezbătut Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985, precum și Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în patria noastră în perioada anilor 1970—1980.

Făcînd parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii românești, preconizat de Congresul al X-lea al partidului, aceste programe au o importanță excepțională pentru ridicarea producției agricole, vegetale și animale, pentru progresul întregii economii naționale. Pentru a asigura fundamentarea cît mai temeinică, științifică a acestor studii care înfățișează laturi esențiale ale agriculturii patriei noastre, la elaborarea lor a fost atras un mare număr de specialiști cu o înaltă pregătire teoretică și practică, cu o bogată experiență în activitatea agricolă. Totodată, aceste documente au făcut obiectul unor discuții și analize aprofundate la comitetele județene de partid, la care au participat activiști de partid și de stat, cadre cu muncesc în domeniul agriculturii.

Dezbaterile care au avut loc în plenară au relevat atît rezultatele bune obținute în activitatea noastră de pînă acum, cît și existența unor neajunsuri serioase în munca organelor agricole, în situația agriculturii în general. Criticile făcute de primii secretari și unii tovarăși ce lucrează în sectorul agricol la adresa Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, sînt pe deplin îndreptățite. Este neîndoielnic că dacă din munca Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, ca de altfel și din munca organelor noastre de partid, ar fi fost eliminate o serie de neajunsuri, greșeli și lipsuri, dacă s-ar fi acționat cu mai multă fermitate, cu mai mult spirit de răspundere, rezultatele ar fi fost mult mai bune. De aceea, criticile făcute în plenară trebuie să constituie pentru organele agricole, ca și pentru organele de partid, un prilej de reanalizare a activității pe care au desfășurat-o în trecut în agricultură, un prilej de a trage concluzii practice în scopul îmbunătățirii muncii.

După cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, în țara noastră agricultura reprezintă o ramură de bază a economiei socialiste: este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră. Tocmai pornind de la aceste considerente, analizăm activitatea de pînă acum în domeniul agriculturii, stabilim jalonele pentru creșterea într-un ritm mai intens a producției agricole.

Consider că este bine să reamintim și la această plenară marile transformări care au avut loc, în condițiile regimului socialist, în agricultura țării noastre. Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la instaurarea primului guvern revoluționar democratic în România, în agricultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, au fost obținute succese remarcabile. Sînt cunoscute profundele schimbări cu caracter revoluționar petrecute în viața satului românesc pe baza cooperativizării agriculturii, prin trecerea țărănimii de la mica proprietate — incapabilă să asigure sporirea producției și folosirea cuceririlor științei — la marea proprietate cooperatistă, la proprietatea socialistă comună a țărănimii muncitoare, care deschide calea largă a progresului, atît în domeniul producției cît și al nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate. După cum se știe, transformarea socialistă a satului a fost rezultatul vastei activități politice educative desfășurate de partid pentru a convinge țărănimea de superioritatea marii proprietăți cooperatiste; în decursul anilor, locuitorii satelor noastre au înțeles pe deplin, pe baza realităților vieții înșăși, că drumul arătat de partid corespunde atît intereselor lor fundamentale, cît și intereselor întregii națiuni socialiste.

În anii socialismului s-au produs mari schimbări în organizarea și înzestrarea tehnică a agriculturii; ca urmare a preocupării partidului pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, astăzi pe ogoarele patriei noastre lucrează peste 105 000 tractoare și zeci de mii de alte mașini agricole; anul trecut, s-au livrat agriculturii circa 540 000 tone îngrășăminte chimice — substanța activă.

După cum se știe, tovarăși, o caracteristică a procesului transformării agriculturii românești pe baze socialiste este aceea că el a avut loc în condițiile creșterii sistematice a producției agricole. În anul 1969 producția de cereale a țării a fost de 12 820 000 tone, depășind cu peste 3 800 000 tone producția de cereale realizată în 1938. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealieră în anii construcției socialiste este următoarea situație: dacă în 1950 producția totală era de 5 149 200 tone, ea a crescut în 1960 la 9 825 000 tone, în 1965 la 12 600 000 tone, urmînd ca în acest an să atingă cifra de 15 000 000 tone. Această evidentă linie ascendentă indică forța, resursele, superioritatea agriculturii noastre socialiste.

Realizări importante s-au obținut și în sectorul creșterii animalelor. Efectivul de animale și păsări existent la începutul acestui an era de 5 034 000 bovine, 5 971 000 porci, 13 800 000 oi, 53 400 000 păsări, depășind nivelul anului 1938 cu aproape 1 400 000 bovine, peste 3 200 000 de porci, aproape 3 800 000 oi și peste 26 000 000 de păsări.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a avut drept consecință ridicarea nivelului de viață al țărănimii, sporirea veniturilor acesteia. Veniturile bănești totale ale țăranilor au fost anul trecut cu 17,4 la sută mai mari decît în 1962 — anul încheierii cooperativizării.

Se cuvine relevat, de asemenea, faptul că, deși în această perioadă au existat adesea condiții climatice nefavorabile, a trebuit să facem față unor greutăți, producția agricolă a asigurat aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, a furnizat industriei materiile prime necesare, iar în unii ani au putut fi create și disponibilități pentru export. Un indice elocvent al progreselor obținute în agricultură îl constituie consumul public agro-alimentar. Iată cum se înfățișează creșterea consumului pe locuitor la produse de bază cum sînt carnea, laptele, ouăle și zahărul — în comparație cu anul 1938:

	1938	1950	1965	1968
Carne (kg)	21,1	16,7	26,6	31,5
Lapte și produse lactate	118,5	113,3	120,8	130,6
Ouă (buc.)	—	59	115	130
Zahăr (kg)	5,3	6,9	15	17,8

Cu toate succesele obținute, reflectate și în cifrele de mai sus, este necesar să arătăm în fața plenarei că rezultatele obținute nu sînt încă pe măsura așteptărilor, pe măsura posibilităților de care dispune agricultura noastră; în comparație cu industria, agricultura țării noastre prezintă o rămînere serioasă în urmă. Dacă, în general, politica agrară a partidului a fost justă, trebuie spus că în realizarea ei în practică s-au săvîrșit greșeli, unele chiar foarte serioase. Principala cauză stă în manifestarea unei anumite subaprecieri a agriculturii în condițiile specifice ale economiei noastre punîndu-se în mod justificat accentul pe industrializarea socialistă a țării, nu s-a înțeles suficient necesitatea de a se asigura, concomitent, progresul rapid și multilateral al agriculturii. Ca urmare a acestei subaprecieri, agriculturii nu i-au fost acordate suficiente mijloace pentru modernizarea proceselor de producție. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că, pe parcursul realizării unor planuri cincinale, o serie de prevederi inițiale privitoare la înzestrarea agriculturii au fost anulate, avem tabloul complet al lipsurilor la care m-am referit. S-a spus, nu o dată, că nu știm să folosim irigațiile, îngrășămintele, alte mijloace moderne și că, în consecință, este mai bine să ne reținem de a cheltui banii în aceste scopuri. Această mentalitate, pe care nu putem s-o numim decît înapoiată, această lipsă de încredere în forțele oamenilor muncii din agricultura noastră au avut drept urmare nerealizarea planurilor de irigații, nerealizarea producției de îngrășăminte chimice și a altor substanțe chimice în perioada anilor 1955—1965.

Viața a arătat că neglijarea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii poate avea repercusiuni grave asupra întregii economii, asupra modului de satisfacere a cerințelor materiale ale societății. Atît experiența țării noastre cît și experiența statelor cu agricultură avansată demonstrează în modul cel mai convingător că numai creînd o puternică bază tehnico-materială a agriculturii, asigurînd mecanizarea și chimizarea lucrărilor, aprovizionarea cu apă a solului, recuperarea terenurilor degradate, conservarea în bune condiții a fondului funciar se poate făuri o agricultura cu adevărat modernă, în stare să furnizeze produse agro-alimentare în cantități tot mai mari pentru buna aprovizionare a populației, să asigure materiile prime agricole necesare industriei. Este un imperativ de prim ordin al economiei noastre socialiste planificate, de a asigura o corelare justă și o dezvoltare proporțională, armonioasă a tuturor ramurilor de producție. Neglijarea, în acest context, a producției agricole dăunează bunului mers al întregii economii, influențează negativ asupra creșterii venitului național, îngreunează ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste în agricultură reprezintă, desigur, o adevărată revoluție în sate, dar aceasta nu formează decît baza pentru creșterea continuă a producției agricole și ridicarea bunăstării țărănimii, pentru dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naționale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că forma de proprietate, relațiile social-economice au un rol important în dezvoltarea societății, dar numai ele însele, fără condiții materiale corespunzătoare, nu pot asigura dezvoltarea forțelor de producție, a producției naționale. Or, la unii tovarăși a existat părerea că o dată terminată cooperativizarea, înfăptuită revoluția în sate, lucrurile vor merge de la sine și vom avea agricultura cea mai înaintată din lume. Fără îndoială, agricultura socialistă este cea mai înaintată din punct de vedere al formei de proprietate, al relațiilor de producție; dar dacă nu vom înțelege că trebuie să facem eforturi materiale pentru înzestrarea tehnică superioară a acestei ramuri, pentru folosirea largă a cuceririlor agrotehnicii și zootehniei moderne, agricultura socialistă nu va duce la rezolvarea problemelor de fond — creșterea producției vegetale și animale. Or, pînă la urmă, aceasta este una din problemele esențiale ale progresului, ale civilizației, ale ridicării bunăstării poporului nostru! Tocmai de aceea partidul și statul nostru iau măsuri pentru ca — continuîndu-se cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a unei industrii moderne, la nivelul cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane — să se asigure, în același timp, dezvoltarea judicios proporționată a agriculturii, crearea tuturor condițiilor pentru folosirea la maximum a marilor resurse de care dispune agricultura noastră socialistă, în interesul ridicării nivelului de trai al țărănimii, satisfacerii cerințelor de consum ale poporului, progresului întregii societăți socialiste.

Vorbind despre lipsurile care s-au manifestat în dotarea tehnico-materială, nu putem trece cu vederea nici neajunsurile manifestate în munca organelor agricole centrale și locale, precum și faptul că nu toate organele locale de partid s-au preocupat cu răspundere de problemele agriculturii. Trebuie spus că și azi în activitatea organelor agricole, a întreprinderilor agricole de stat, a întreprinderilor de mecanizare și a cooperativelor agricole de producție există încă numeroase neajunsuri; în această ordine de idei aș menționa în special lipsurile în realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Am reamintit aceste lipsuri și greșeli care s-au manifestat în modul de aplicare a politicii partidului în agricultură spre a putea înțelege mai bine necesitatea măsurilor pe care plenara noastră este chemată să le adopte, importanța amplului program trasat de partid pentru anii viitori.

Tovarăși,

După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste — etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În deceniul în care am intrat, baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaiîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață, materiale și spirituale, mult superioare celor de azi. Poporul nostru demonstrează astfel că, devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și făurească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste.

În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sînt cunoscute prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și, de aceea, nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971—1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, din veniturile cooperativelor se vor aloca pentru investiții peste 25 miliarde lei. În 5 ani vor fi investite în agricultură peste 100 miliarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, practic pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășăminte furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum ale populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre.

Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi. Din studiul prezentat rezultă însa că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10—15 ani privesc nu numai agricultura, ci întreaga politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, îndeosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre; tocmai această datorie ne impune să luăm din timp măsurile necesare bunei conservări și gospodăriri a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă deocamdată decît orientarea generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodăririi de ansamblu a apelor țării noastre. În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsuri ferme, ațș spune drastice, pentru împiedicarea poluării apei, problemă pe care o consider de interes național.

Caracteristica principală a programului pe care îl dezbatem este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diversele modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ci gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor; consider de aceea necesar să subliniez că tovarășii care au lucrat la întocmirea studiului au făcut o treabă utilă, prețioasă.

Desigur, acest studiu nu dă, și nici nu și-a propus să dea, răspuns la multiplele probleme concrete ce se ridică în legătura cu buna gospodărire a apelor din România. De aceea este necesar ca, pe baza acestei schițe, a observațiilor și propunerilor făcute de tovarășii care au luat cuvîntul, să se treacă la elaborarea amănunțită a programului național de gospodărire a apelor. Acest program trebuie să aibă în vedere asigurarea acumulărilor de apă, folosirea

◆ Continuare în pag. a 2-a.

Prețuirea muncii după utilitatea ei

Uneori reporterii se află în fața unui fapt paradoxal: în căutarea muncii pline de dăruire, frenetice, trec... chiar pe lîngă ea. Și acest fapt este posibil deoarece munca pasionată se desfășoară într-o atmosferă calmă, modestă, îmbracă veșmintele obișnuitului. O privire mai atentă și mai adîncă dezvăluie lucruri notabile și mustind de interes...

„Vizitarea atelierului de preparat carne din Petroșani — așa-i numesc cu multă modestie muncitorii de aici — este încă un prilej care mărturisește cu munca omului se poate ridica spre perfecțiunile măiestriei. În acest atelier, a cărui înfățișare exterioară nu este cu mult diferențiată de celelalte clădiri aflate în spatele gării din Petroșani, doar o mînă de muncitori, 30 la număr, execută zilnic operații pe care noi, consumatorii cotidieni, nici nu le bănuim. În medie 37 de sortimente de carne, începînd cu felurile tipuri de salam, prospături și șuncă, se fabrică aici.

Procesul tehnologic, în sine, nu pare a fi peste măsură de complicat — tranșare, preparare, sprij, afumat. Însă în aceste etape prin care trece carnea se află măiestria apreciativă a lucrătorilor acumulată numai și numai din experiență. Dozarea sortimentelor trebuie făcută cu un simț farmaceutic, numai așa se obține cutare sau cutare tip de preparat. Un proces care din afară pare atît de delicat aici se îndeplinește cu siguranța desăvîrșită și vigoare demnă de a fi invidiată.

Șeful atelierului, maistrul Pavel Haiducsi, te impresionează prin precizia cunoștințelor sale profesionale. Și de fapt nu e de mirare...

— Lucrez în acest domeniu de aproape 20 de ani și cunosc amănunțit întregul proces de transformare a cărnii în produse finite ce se găsesc în orice alimentară. Deși în atelierul nostru lucrează un număr restrîns de muncitori, pot afirma — și rog a nu fi considerat un lăudăros — că o mare parte dintre actualii muncitori de îndejde mi-au fost ucenici, i-am crescut profesional. Pentru noi munca s-a transformat într-o chestiune de prestigiu profesional: mulțumirea consumatorului devine satisfacția noastră...

Tovarășul Wilhelm Golwald, frigorificiștii Mihai Vulpe, Francisc Acs, fumăristul Florea Decebal, Ion Micuța și sprijorul Iosif Biro, profesii într-un fel neobișnuite, sînt doar cîțiva dintre muncitorii care și-au transformat profesia în ceva asemănător cu precizia farmaceutică. Prin încăperile-secții ale atelierului întîlnești tineri îmbrăcați în halate albe (atmosfera este identică unui spital): sînt ucenicii care se pregătesc sub supravegherea severă a vîrstnicilor în delicata meserie de preparator al cărnii. Maistrul Pavel Haiducsi ne spunea că, pentru a asimila întregul proces tehnologic, adică pentru a cunoaște complet toate fazele prin care trece carnea, tinerii ucenici lucrează prin

T. SPĂTARU

◆ Continuare în pag. a 3-a.

Cronică municipală

LUPENI: A 10 000-a tonă de cărbune peste planul la zi

Exploatarea minieră Lupeni, care a primit zilele acestea, pentru a doua oară consecutiv, steagul roșu și diploma de întreprindere fruntașă pe ramură, a înregistrat un nou succes demn de renumele cîștigat. Miercuri, minerii de la Lupeni au extras a 10 000-a tonă de cărbune cocsificabil peste prevederile planului la zi.

Festivalul brigăzilor artistice

Duminică, 22 martie, ora 10, la Casa de cultură din Petroșani se va desfășura faza municipală a Festivalului brigăzilor artistice. Participă brigăzile artistice de agitație ale cluburilor din Petroșani, Vulcan, Petrila și Uricani.

În schimb de experiență

În vederea schimburilor de experiență organizate între cluburile sindicale și căminele culturale din Valea Jiului, duminică, 22 martie, formațiile artistice ale clubului din Uricani vor prezenta un spectacol la Cîmpu lui Neag. Își dau concursul: orchestra și soliștii de muzică populară, brigada artistică, formația de dansuri etc.

Din nou: „TACHE, IANKE ȘI CADÎR"

Formația de teatru a Casei de cultură din Petroșani, prezintă simbătă, 21 martie, ora 18, un nou spectacol cu piesa „Tache, Ianke și Cadîr" de V. I. Popa. Din distribuție fac parte Gh. Negraru, Geo Bucur, Gh. Popa, Constantin Popa, Richard Bușneag, Emilia Dăscălescu și Ana Sfîrticeanu. Regia artistică și scenografia: Geo Bucur.

Meciuri de verificare la handbal

Deschiderea stagiunii handbalistice se apropie. Simbătă și duminică, handbaliștii de la Știința Petroșani susțin cîteva utile jocuri de verificare. Partenerii de întrecere: Cauciucul Orașul „Gheorghe Gheorghiu-Dej", C.S.M. Reșița și „U" Craiova. Simbătă, de la ora 10, au loc meciurile Știința — Constructorul, C.S.M. — „U". După-amiază, începînd cu ora 16, au loc partidele: Cauciucul — C.S.M. și Știința — „U". Duminică, de la ora 9, se dispută întîlnirile Cauciucul — „U", Știința — C.S.M

Al 18000-lea autoturism „DACIA-1100"

Pe porțile Uzinei de autoturisme din Pitești a ieșit cel de-al 18 000-lea autoturism „Dacia-1 100". Astăzi, constructorii piteșteni, care au acumulat o bună experiență, asamblează zilnic circa 70 de autoturisme. Totodată, ei folosesc pe scară tot mai largă repere de fabricație românească, urmînd ca din 1972 acestea să fie asimilate integral în țară. (AGERPRES)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

● Urmare din pag. 1

resurselor de apă subterane, precum și un ansamblu concret de măsuri precise și termene pentru evitarea poluării apelor naționale. Pe baza acestui program general se va putea elabora mai ușor și programul de irigații, precum și măsurile pentru asigurarea navigației pe canalele și riurile interioare. In legătură cu aceasta apreciez ca justă orientarea din studiu potrivit căreia lucrările de irigații, canalele magistrale și cursurile riurilor mari interioare să fie amenajate și pentru navigație.

Ați putut constata, din studierea programului de gospodărire a apelor și de amenajare a bazinelor de navigație, ce perspective mari avem în această privință; se vor realiza astfel visurile multor înaintași de a face din București port la Dunăre.

Realizarea întregului sistem de amenajare a riurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra dezvoltării patriei noastre.

In ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede ca în următorii 15—20 de ani să fie irigată o suprafață de 5–5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigat la nivelul cunoștințelor de astăzi. In anii 1971–1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000—1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispuneam de numai 265 000 hectare irigate. In cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel că la sfîrșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 mii hectare irigate. Evident, în acest cincinal s-a cîștigat o bogată experiență în organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații: întreprinderile au fost dotate cu utilaje moderne, s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Există deci o bază bună de plecare.

Indeplinirea integrală a planului de irigații cere luarea neîntîrziată a tuturor măsurilor pentru buna pregătire a lucrărilor. Este necesar să se întocmească din timp proiectele de execuție, adoptîndu-se cele mai corespunzătoare soluții, atît din punct de vedere tehnic, cît și economic.

O măsură importantă de care depinde operativitatea și eficiența activității de proiectare în acest domeniu este repartizarea grupelor de proiectanți direct pe marile șantiere de irigații, unde să-și desfășoare întreaga activitate, în strînsă colaborare cu beneficiarii sub conducerea nemijlocită a comitetelor județene de partid. Numai astfel se va putea asigura ca proiectele și realizarea irigațiilor să se facă în bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greșelile săvîrșite în trecut. Cu toții cred că înțelegem, și sper ca vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directoare, hărțile, numai pe baza lor nu se pot realiza proiecte bune de irigații. Din păcate, în prezent aproape totalitatea proiectanților în domeniul lucrărilor de irigații e concentrată în București. Este necesar să se pună de urgență capăt acestei stări de lucruri; numai astfel se va putea realiza, în condiții eficiente, marele program pe care îl punem în fața întregii țări. Avînd în vedere că circa 300 000 hectare urmează a fi realizate în sisteme mici de irigații, este necesar ca toate cooperativele agricole de producție și întreprinderile agricole de stat care nu se află în zonele irigațiilor mari, să identifice neîntîrziat toate posibilitățile de amenajare a terenurilor ce urmează a fi irigate în cincinalul următor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene au datoria să asigure neîntîrziat specialiștii necesari pentru îndrumarea lucrărilor de irigații locale.

In cincinalul următor se vor realiza lucrări de indiguiri și desecări pe o suprafață de circa 500 000 hectare; în multe județe, așa cum s-a subliniat și în discuțiile din plenară, aceste lucrări au o importanță deosebită, avînd în vedere că, datorită inundațiilor sau excesului de apă, aproape în fiecare an se înregistrează mari pierderi de producție. Este necesar însă ca la realizarea acestor lucrări să se aibă în vedere și folosirea amenajărilor pentru irigații; nu trebuie să se mai repete greșelile făcute în trecut care ne determină să trecem astăzi la refacerea unor lucrări, la o serie de cheltuieli inutile.

In mod deosebit doresc să subliniez necesitatea realizării măsurilor pentru oprirea procesului de eroziune a solului, care an de an provoacă mari pagube agriculturii. După cum ați reținut din studiul prezentat, milioane de hectare sînt supuse unui proces nemilos de eroziune, de degradare. Această situație este rezultatul nepăsării manifestate vreme îndelungată de regimul burghezo-moșieresc, lipsei sale de interes față de fondul funciar al țării. Imi amintesc cu cîtă pasiune vorbea, în anii 1948—1950, savantul Traian Săvulescu despre necesitatea unor adevărate acțiuni naționale pentru combaterea eroziunii solului. Din păcate, nu s-au luat măsuri la timp, au trecut ani fără să se fi întreprins în acest sens acțiuni cu adevărat serioase, ceea ce a făcut ca situația aceasta să se înrăutățească. Este adevărat că în ultimii 20 de ani s-au făcut unele lucruri, dar, față de amploarea procesului de eroziune, ele pot fi considerate cu totul nesatisfăcătoare. Ținînd seama de gravitatea situației, este necesar să luăm măsuri foarte urgente și de mare amploare în acest domeniu. In plan sînt prevăzute lucrări pe o suprafață de 400 000 hectare, la care se adaugă regularizarea unor riuri și alte acțiuni de combatere a eroziunii solului pe încă 200 000 hectare. Toate aceste prevederi trebuie considerate minimale. Organele agricole centrale și locale, consiliile populare au datoria să acționeze neîntîrziat pentru înfăptuirea acestor sarcini, prevăzînd totodată măsuri de extindere în viitor a acestor acțiuni.

In cadrul plenarei s-au făcut propuneri de a se extinde lucrările de îmbunătățiri funciare. Fără îndoială, va fi necesar să se țină seama de un șir de propuneri făcute aici, și în acest scop să se reexamineze programul prevăzut. Dar trebuie să avem în vedere, tovarăși, că sumele pe care le avem la dispoziție pentru aceste lucrări sînt limitate. De aceea, pentru a depăși prevederile din acest program, trebuie să găsim și surse locale, să întreprindem acțiuni care nu necesită cheltuieli prea mari; și pe această cale trebuie să contribuim la îmbunătățirea situației din acest domeniu.

Infăptuirea vastului program de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului impune măsuri energice și o muncă perseverentă, sistematică din partea tuturor organelor agricole, a organelor și organizațiilor de partid, a întregii țărănimi. Este necesar să fie aduse și unele îmbunătățiri organizatorice care să asigure o mai bună delimitare a sarcinilor și răspunderilor. Situația de azi — cînd cei care execută lucrările le și exploatează — nu este corespunzătoare: trebuie să se treacă imediat la organizarea unui compartiment special pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului și a unui alt compartiment răspunzător de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații.

In cadrul preocupărilor generale pentru buna gospodărire a apelor țării, pentru folosirea cît mai eficientă a acestora din punct de vedere economic, este necesar să se aibă în vedere cu toată seriozitatea problema amenajărilor piscicole, crearea condițiilor pentru sporirea producției de pește în țara noastră — unul din alimentele de bază ale populației.

Trebuie spus, tovarăși, că și în acest sector situația nu este satisfăcătoare. In cadrul plenarei, ministrul industriei alimentare a încercat să explice această situație dar, după părerea mea, nu a spus lucrurilor pe nume; și mai ales nu a prezentat măsurile care se preconizează în acest sector. Avem posibilitatea ca de pe cele cîteva sute de mii de hectare — luciu de apă, interioare, să obținem o producție de pește mult mai mare ca în prezent. Este inadmisibil că în multe zone producția de pește este inferioară celei realizate înainte de război. Aceasta nu se poate explica decît prin neglijență, prin lipsa de preocupare a organelor însărcinate să asigure dezvoltarea fondului piscicol. Avem într-adevăr și lacuri bune — cu o producție de 2 000 kg de pește la hectar, dar, cum se știe, cu o floare nu se face primăvară. Cu cîteva bălți avînd o producție de 2 000 kg la hectar nu asigurăm peștele necesar consumului întregii populații. Este necesar ca atît comitetele județene de partid, cît și consiliile populare să integreze în programul general pe care îl discutăm și amenajări piscicole; acestea trebuie să fie o parte integrantă a programului nostru de dezvoltare a agriculturii. Amenajările piscicole bine organizate și exploatate vor putea aduce un aport foarte prețios la satisfacerea cerințelor de trai ale poporului.

Avînd în vedere importanța programului la care m-am referit, volumul mare de muncă ce trebuie realizat, fondurile deosebite ce trebuie manipulate, este necesar să se creeze o comisie guvernamentală însărcinată cu avizarea și recepționarea lucrărilor. Sistemul actual, potrivit căruia cel care proiectează lucrările le și avizează și recepționează este necorespunzător. De altfel, avînd implicații mult mai vaste decît irigarea propriu-zisă a culturilor, nici nu este just ca avizarea sistemelor de irigații și recepționarea lor să se facă numai de către organele Ministerului Agriculturii. Am în vedere nu crearea a încă unui aparat de stat, a unui organism birocratic, ci alcătuirea unei comisii interministeriale la care să participe reprezentanții tuturor ministerelor interesate; această comisie să avizeze și să recepționeze lucrările.

De asemenea, ținînd seama de complexitatea programului pe care-l dezbatem, consider că ar fi bine să se organizeze în cursul acestui an o sesiune științifică națională, cu participarea celor mai buni specialiști din toate sectoarele interesate — nu numai din agricultură, ci și biologi, geografi, energeticieni, geologi ș.a.m.d. — care să dezbată pe larg, pe secțiuni, programul. Pe această bază să se definitiveze planul de lucrări, asigurîndu-ne ca ei să țină seama de aspectele generale și de implicațiile complexe pe care le are asupra întregii economii, asupra dezvoltării generale a țării noastre.

Stimați tovarăși,

In al doilea program pe care îl dezbate plenara sînt prevăzute măsuri cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere — una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. După cum se știe, existența unui puternic sector zootehnic reprezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne.

In comparație cu dezvoltarea acestui sector în țările cu agricultură avansată, nivelul zootehniei din țara noastră prezintă o serioasă rămînere în urmă, ceea ce afectează atît eficiența economică generală a agriculturii, deci și nivelul veniturilor țărănimii — cît și aprovizionarea populației cu produse animaliere.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea, este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghezo-moșieresc, reflectată atît de efectivele de animale din 1938, cît și, mai cu seamă, în situația pe care am preluat-o după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

Efectivele de animale

	mii capete la începutul anului				
	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
din care: vaci și juninci	1 787	2 105	2 156	1 981	2 496
— Porcine	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
din care: scroafe	686	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

Aceste date ne arată că, după eliberarea țării, efectivele de animale au crescut continuu, fiind în prezent la unele specii de două ori mai mari decît în 1938.

A crescut, de asemenea, producția de carne, lapte, ouă și lînă, atît în volum total, absolut, cît și pe cap de animal.

Desigur, dacă am privi numai din acest punct de vedere lucrurile ne-am putea declara oarecum mulțumiți; dar dacă avem în vedere că la creșterea animalelor sîntem încă în urma multor țări, că cerințele de consum ale populației cresc continuu și nu pot fi satisfăcute mulțumitor de actuala producție a zootehniei atunci se impune să afirmăm deschis că ritmul de creștere a efectivelor de animale este necorespunzător; este necesar să luăm măsurile cele mai serioase pentru dezvoltarea în ritmul cel mai rapid a zootehniei.

Studiul prezentat plenarei spre dezbatere cuprinde un program multilateral de creștere susținută a efectivelor de animale și a producției animaliere.

Dinamica efectivelor de animale și păsări va arăta astfel: de la 5 milioane bovine la începutul lui 1970 — efectivul va crește la 6,6 milioane în 1975 și la 7,2—7,5 milioane în 1980, din care vaci, de la 2 496 000 în 1970, la 3 350 000 în 1975 și 3 600 000 în 1960. La porci, de la circa 6 milioane în 1970 efectivul va crește la 9,5 milioane în 1975 și la 10,5—11 milioane în 1980. Față de studiu, ținîndu-se seama de observațiile din plenară, se vor aduce unele îmbunătățiri, în sensul măririi prevederilor.

De asemenea, la scroafe se prevede să ajungem în 1975 la 960 000, în loc de aproximativ 800 000, cît se stabilise inițial, considerîndu-se nesatisfăcător acest număr; în 1980 se va ajunge la 1 000 000—1 100 000.

Ca urmare a măsurilor pe care le-am stabilit pentru dezvoltarea zootehniei, va trebui ca pînă în anul 1980 să ajungem la un efectiv de circa 50—55 bovine la suta de hectare teren agricol și la circa 30 de vaci pe aceeași suprafață.

Pe această bază, precum și prin ridicarea productivității în zootehnie, urmează să crească simțitor producția de carne, lapte și ouă, asigurîndu-se satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor de consum ale populației.

Ca urmare a acestor măsuri, se prevede ca fondul de stat să crească în felul următor:

Unități măsură	1969 realizări	1970 plan	prevederi 1975	prevederi 1980
Carne mii tone în viu	839	970	1 640	2 203
Lapte mii hl.	14 078	16 400	30 410	37 230
Ouă mil. buc.	856	1 088	2 050	2 525

Spre deosebire de prevederile planului cincinal, în studiul prezentat se propune ca sporirea efectivelor de animale — deci și a producției animaliere — să se realizeze la întreprinderile de stat și cooperativele agricole de producție în ferme mari. Această orientare are o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru realizarea unei aprovizionări sigure a populației. Experiența de pînă acum a marilor ferme specializate din întreprinderile agricole de stat, cît și a fermelor specializate din unele cooperative agricole de producție, demonstrează că aceasta este singura cale de progres rapid a zootehniei și de creștere a eficienței economice a acestei ramuri de prim ordin a producției agricole. Aici s-au dat multe exemple de rezultate bune și producții mari obținute de un șir de ferme, ceea ce demonstrează că avem posibilități, că avem experiență și că sarcinile pe care ni le punem sînt pe deplin realizabile.

După cum se știe, încă din anul 1969 s-a trecut la constituirea unor ferme intercooperatiste de creștere și îngrășare a animalelor. Ținînd seama de sarcinile mari ce revin cooperativelor în următorul cincinal, este necesar ca aceste unități să fie ajutate în mod deosebit de către organele agricole, trecîndu-se totodată la extinderea organizării lor.

Un rol însemnat în dezvoltarea fermelor moderne revine întreprinderilor agricole de stat care au acumulat, în decursul anilor, o bogată experiență în domeniul acesta.

Este cunoscut, de asemenea, faptul că rezultate deosebit de pozitive au obținut în domeniul creșterii animalelor și al producției animaliere o serie de cooperative agricole. Toate acestea impun ca, atît organele de partid, cît și organele agricole, mijloacele noastre de propagandă să acorde o mai mare și mai consecventă atenție generalizării experienței înaintate obținute de întreprinderile de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea animalelor, în sporirea producției de carne, lapte și ouă.

Este necesar să se treacă totodată la organizarea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. De altfel, cooperarea în producție între sectorul de stat și cel cooperatist din agricultură trebuie extinsă și în alte sectoare ale producției. Sectorul socialist de stat poate acorda un ajutor prețios, calificat, cooperativelor exercitînd o puternică influență asupra dezvoltării întregii agriculturi. Unii tovarăși s-ar putea întreba dacă prin aceasta nu se alterează cumva caracterul „curat" socialist al sectorului de stat din agricultură. Răspunsul — cu care sînt convins că va fi de acord întregul nostru Comitet Central — nu poate fi decît că nu se poate gîndi în felul acesta, că, dimpotrivă, tovarăși, prin cooperarea între sectorul de stat și cel cooperatist se face un pas înainte spre apropierea celor două sectoare agricole socialiste, spre omogenizarea socialistă a satului. Această cooperare reprezintă o nouă formă de ajutor pe care clasa muncitoare, statul oamenilor muncii îl acordă țărănimii muncitoare pentru dezvoltarea sectorului cooperatist, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al cooperatorilor. Fără îndoială că această formă de cooperare în producție va cimenta și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, își va aduce contribuția la procesul de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Stimați tovarăși,

Concentrarea creșterii animalelor în mari ferme moderne, impune luarea unor măsuri de înaltă răspundere pentru organizarea științifică a muncii de îngrijire a animalelor. In primul rînd este necesar ca fermele să dispună de animale de rasă, urmărind realizarea unei selecții riguroase a raselor existente. In al doilea rînd trebuie luate măsuri pentru asigurarea furajelor necesare întregului efectiv de animale. Trebuie să se stabilească în fiecare întreprindere și cooperativă suprafețele destinate producerii furajelor, asigurîndu-se structura cea mai corespunzătoare a culturilor.

Una din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativelor este aceea de a lua toate măsurile ce se impun pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele lor proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperatiste.

In același timp, trebuie să se asigure realizarea la timp a întreprinderilor producătoare de furaje complexe. Consider că este foarte bine că aceste întreprinderi sînt organizate de stat; astfel se asigură buna lor funcționare și, totodată, aprovizionarea cu furaje atît a întreprinderilor agricole de stat, cît și a cooperativelor, iar în viitor va trebui să avem în vedere posibilitatea de a livra asemenea furaje și producătorilor individuali.

După cum reiese din studiul prezentat, realizarea programului de creștere a animalelor și a producției animaliere pînă în 1975—1980 reclamă investiții foarte mari. Vom acorda, fără îndoială, toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea în întregime a planului. Dar trebuie să spun că au deplină dreptate tovarășii care au criticat cheltuielile exagerate din acest sector, realizarea unor construcții agricole la costuri nejustificat de mari. Punînd la dispoziție mijloacele materiale pentru realizarea programului de creștere a animalelor, trebuie să atragem în modul cel mai serios atenția tovarășilor care lucrează în agricultură asupra datoriei de a face totul pentru ieftinirea construcțiilor și realizarea lor la timp. Va fi necesar să analizăm și prețurile la unele materiale de construcții. Este necesar să se pună capăt cu toată fermitatea tendinței unor ministere și întreprinderi de a umfla prețurile pentru a acoperi neajunsurile proprii în gospodărirea mijloacelor și pentru a obține beneficii mai mari. Dacă vorbim de ieftinirea lucrărilor în construcții — și trebuie să îmbunătățim situația în acest domeniu — se impune ca și problema prețurilor materialelor de construcții să fie analizată în mod serios, luîndu-se măsuri pentru reducerea lor corespunzătoare.

Avînd în vedere problemele multiple pe care le ridică înfăptuirea programului de dezvoltare a zootehniei, cred că ar fi bine ca definitivarea lui să se facă pe baza unei discuții largi — în cadrul unei consfătuiri la care să participe cei mai buni specialiști din zootehnie și din alte sectoare — ținîndu-se seama de părerile și propunerile oamenilor cu experiență în acest domeniu.

Punînd accentul principal pe creșterea animalelor în ferme mari, moderne, trebuie, totodată, să acordăm sprijin tuturor cooperativelor agricole de producție pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. In acest sens, toate cooperativele trebuie ajutate cu animale de rasă și credite în vederea creșterii animalelor.

Este necesar, de asemenea, să fie sprijinită creșterea animalelor aflate în proprietatea personală a membrilor cooperatori și, în zonele de munte, creșterea animalelor de către țăranii particulari. De aceea, baza furajeră trebuie dezvoltată corespunzător sporirii șeptelului în toate sectoarele.

O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînețelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Aceasta reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazei furajere.

Desigur, trebuie analizat cui să aparțină aceste suprafețe de pășuni și fînețe, dar oricui vor aparține — cooperativelor sau consiliilor comunale — dacă nu vom efectua lucrările necesare de întreținere, nu vom asigura reînsămînțarea lor și îngrășămintele necesare, atunci nu vom obține producția dorită. De altfel, cu 8 sau 10 ani în urmă ele au aparținut consiliilor populare și au fost trecute la cooperative tocmai pentru că erau prost întreținute și nu asigurau baza furajeră necesară. Esențialul nu este cui aparțin, ci cum se realizează lucrările necesare pentru sporirea producției. Organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să ia toate măsurile pentru a obține recolte bune pe aceste suprafețe.

Tovarăși,

Realizarea acestor programe fundamentale pentru modernizarea agriculturii noastre necesită numai în cincinalul 1971—1975 investiții de peste 50 miliarde lei; pentru lucrările de irigații, indiguiri și desecări, pentru combaterea eroziunii solului și gospodărirea apelor se vor aloca în următorul cincinal circa 35 miliarde lei — consider că această sumă este mare și va trebui să acționăm pentru a realiza volumul de lucrări prevăzut cu cheltuieli mai mici — iar pentru creșterea animalelor aproape 20 miliarde lei. Infăptuirea acestui volum de investiții cere o muncă bine organizată, utilizarea cu cea mai mare răspundere a fondurilor alocate, luarea din timp, a măsurilor pentru realizarea lucrărilor la termenul stabilit și de cea mai bună calitate. Este necesar să se treacă de îndată la întocmirea proiectelor pentru lucrările de irigații, indiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului, alegîndu-se soluțiile optime atît din punct de vedere tehnic cît și economic. Este necesar să se tragă toate concluziile din neajunsurile manifestate în trecut.

Cîțiva tovarăși au spus în plenară că ar dori ca realizarea irigațiilor sau a unor acțiuni de desecări să se facă pe alte suprafețe decît cele prevăzute în studiu. Eu consider că Ministerul Agriculturii, organele agricole trebuie să analizeze situația în strînsă colaborare cu comitetele județene, să se deplaseze pe teren, în județe și, împreună cu acestea, să stabilească suprafețele pe care trebuie executate aceste lucrări. Beneficiarul este comitetul județean de partid și consiliul popular județean; deci cu aceste organe trebuie să se stabilească unde trebuie făcute aceste lucrări, bineînțeles ținînd seama și de prevederile generale, de condițiile tehnice și economice de care dispunem; am impresia că și tovarășii prim-secretari ai comitetelor județene au avut în vedere aceste condiții atunci cînd au făcut propunerile respective.

Se știe că s-au săvîrșit greșeli care au dus la scumpirea costurilor, la întîrzierea dării în producție, la exploatarea nerațională a unor sisteme de irigații. S-au făcut, de asemenea, greșeli la unele lucrări de indiguire și desecare, la unele amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Atrag atenția asupra acestor lipsuri spre a se lua toate măsurile de înlăturare a lor în viitor.

Sarcini deosebite revin în această direcție organelor de proiectare, trusturilor și întreprinderilor care execută lucrările. Trebuie eliminate cu toată hotărîrea greșelile de proiectare și execuție, nemaiadmițîndu-se nici un fel de construcții supradimensionate.

Ținînd seama de prețul ridicat al lucrărilor, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru reducerea prețului de cost la toate lucrările. In sectorul creșterii animalelor trebuie să se treacă de îndată la întocmirea de proiecte tip și organizarea producției de prefabricate pentru toate lucrările zootehnice.

Și în acest sector s-au făcut greșeli mari de proiectare și execuție, s-a acceptat supradimensionarea lucrărilor și amplasarea lor nerațională. Sînt, după părerea mea, posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20 la sută.

Una din problemele de însemnătate esențială pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a acestor programe de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporirea rolului acestei ramuri în economia națională, o constituie problema ponderii cheltuielilor materiale în producția globală agricolă. Iată cîteva cifre comparative care demonstrează că în ultima vreme a existat o tendință destul de accentuată de creștere a cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole — creștere care nu are nici un fel de justificare obiectivă:

In 1965 ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole era de 40 la sută; în 1970 a ajuns la 42,4 la sută, iar în 1975 se propune 44,5 la sută. Situația la I.A.S. este și mai nesatisfăcătoare din acest punct de vedere. Incercarea de a justifica aceasta prin procesul de dotare și dezvoltare a bazei materiale a agriculturii o consider neîntemeiată: trebuie să realizăm în așa fel lucrările de investiții și dotare a agriculturii, încît să obținem o creștere continuă a producției agricole și o scădere a ponderii cheltuielilor materiale. Aceasta este de altfel o tendință mondială.

Hotărîtor în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca eforturile materiale pe care le face partidul și statul, investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, asigurîndu-se sporirea randamentului fiecărui leu investit. Reducerea cheltuielilor materiale și creșterea producției agricole globale, ridicarea venitului național obținut în agricultură reprezintă una din problemele fundamentale ale programului pe care îl adoptă plenara noastră. In legătură cu aceasta trebuie să relevăm faptul că în studiul dezbătut în plenara noastră, deși eforturile financiare pe care urmează să le facă statul nostru pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii sînt deosebit de mari, producțiile agricole preconizate a se realiza nu sînt în concordanță cu aceste eforturi. Se poate spune că ceea ce se prevede să obținem în urma investițiilor pe care le vom face nu este pe deplin mulțumitor, și în acest domeniu programul va trebui să fie îmbunătățit. De altfel, această observație a fost făcută și în Comitetul Executiv, dar, în materialele prezentate de tovarășii de la agricultură nu s-a ținut seama în măsura corespunzătoare de aceste observații. Este necesar să se aibă în vedere de aceasta la definitivarea studiului. Trebuie spus că nici în concluziile comisiilor prezentate în plenară problema eficienței investițiilor, și în general a eficienței activității economice a agriculturii, nu a ocupat locul cuvenit. Necesitatea punerii ascuțite a acestei probleme în preocupările noastre pentru crearea unei agriculturi intensive, de înaltă productivitate, derivă din faptul că într-o serie de întreprinderi agricole de stat și cooperative de producție, inclusiv în cadrul unor organe agricole și cooperatiste de conducere, se manifestă și în prezent o atitudine de ignorare a eficienței economice.

O îndatorire de cea mai mare importanță a tuturor celor care lucrează în sistemul agriculturii noastre socialiste, precum și a altor organe economice și financiare este aceea de a asigura folosirea cît mai rațională a fondurilor destinate agriculturii. Este necesar să se evite tendința de a dispersa fără discernămînt fondurile pe tot teritoriul țării, urmărindu-se cu toată atenția concentrarea acestora în primul rînd acolo unde pot da maximum de rezultate în producție, în creșterea eficienței economice într-un timp cît mai scurt.

In legătură cu aceasta aș ruga pe tovarășii din județele unde sînt prevăzute mai puține investiții și care și-au exprimat aici dorința de a obține mai mult în această privință să înțeleagă că volumul total al investițiilor pe care le-am prevăzut în program reprezintă maximum a ceea ce putem acorda. Desigur, va mai trebui văzut — ținînd seama de criteriul la care m-am referit — cum pot fi soluționate unele probleme ridicate aici. Dar trebuie să înțelegem că nu vom putea, nici în cincinalul următor și nici chiar în următorii zece ani, să rezolvăm toate problemele legate de irigații, de indiguiri, desecări și de combaterea eroziunii solului; rezolvarea tuturor acestor probleme necesită o perioadă mai lungă. De aceea trebuie să îndreptăm mijloacele în primul rînd în acele județe și la acele lucrări care dau eficiența economică cea mai mare în momentul de față. Aceasta ne va crea noi mijloace materiale și condiții ca în anii viitori să rezolvăm și în alte județe mai bine atît îmbunătățirile funciare cît și problemele privind creșterea animalelor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, toate organele economice trebuie să ia măsuri energice pentru ca o dată cu investirea fondurilor prevăzute pentru realizarea acestui vast program, să obținem creșterea sistematică a producției, îmbunătățirea tuturor indicatorilor economici din agricultură, scăderea considerabilă a cheltuielilor materiale în raport cu volumul global al producției agricole realizate. Aceasta este o problemă de însemnătate capitală pentru creșterea contribuției pe care acest sector o aduce la satisfacerea cerințelor generale ale economiei, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al țărănimii și ridicarea standardului de viață al întregului nostru popor. Trebuie să cerem cu toată tăria Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, tuturor organelor agricole să introducă în întreaga lor activitate un spirit mai operativ, mai dinamic, mai eficient. In același sens consider că trebuie să-și îmbunătățească munca și Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală, în activitatea căruia persistă încă serioase practici și tendințe birocratice. Mă refer la acest Comitet pentru că lucrînd cu consiliile populare județene, el are un rol important în realizarea sarcinilor în agricultură.

In altă ordine de idei, doresc să atrag în modul cel mai serios atenția asupra faptului că, atît la lucrările de irigații cît și la construcțiile zootehnice, s-au scos din circuitul producției mari suprafețe de pămînt. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire acestei practici: atît executarea irigațiilor cît și amplasarea construcțiilor zootehnice trebuie astfel concepute, încît să se realizeze cu minim de suprafețe scoase din producție.

Realizarea la timp și în bune condiții a programelor pe care le discutăm va avea fără îndoială o puternică influență asupra întregii agriculturi. Pe suprafețele irigate se vor obține sporuri de producție de 50 pînă la 100 la sută față de cele neirigate. De asemenea, pe cea mai mare parte a terenurilor irigate se vor putea obține anual cîte două recolte. După unele calcule estimative, valoarea totală a sporului de producție realizată pe terenurile irigate va fi în anul 1975 de circa 6 miliarde lei; la aceasta se mai adaugă sporul de producție obținut prin indiguiri și desecări și prin combaterea eroziunii solului care se va ridica și el la peste 1 miliard lei. In ce privește zootehnia, valoarea producției animaliere din sectorul socialist va crește de la 11 miliarde în 1969 la peste 25 miliarde în 1975. Reiese deci, tovarăși, că din punct de vedere economic eforturile sînt pe deplin justificate. Este necesar însă ca să facem totul pentru realizarea lor la timp și în condiții bune.

O dată adoptate aceste programe este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea lor în practică. Ministerului Agriculturii și Silviculturii, organelor agricole le revine sarcina de a asigura organizarea și îndrumarea permanentă a întregii activități de transpunere în viață a acestor sarcini. Aceasta impune lichidarea hotărîtă a lipsurilor ce s-au manifestat în munca acestor organe, creșterea răspunderii lor și întărirea disciplinei în muncă. In realizarea acestui mare program național sarcini de mare răspundere revin, desigur, oamenilor muncii — cooperatorilor, inginerilor și tehnicienilor. De asemenea, este necesar, ca Uniunea Națională și uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție să considere realizarea în sectorul cooperatist a acestor măsuri drept o sarcină primordială.

Măsurile luate în decembrie 1969 pentru îmbunătățirea muncii acestor organe și a activității în cooperative au creat premise pentru desfășurarea în mai bune condiții a muncii lor. Avem convingerea că atît organele agricole de stat cît și cele cooperatiste vor lucra mai eficient decît în trecut, nepregetînd nici un efort pentru a asigura înfăptuirea integrală a hotărîrilor de cea mai mare însemnătate pentru soarta agriculturii noastre, adoptate de Comitetul Central.

Considerăm, totodată, necesar să atragem atenția Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și Ministerului Industriei Chimice asupra sarcinilor mari ce le revin în asigurarea utilajelor și mașinilor agricole, materialelor de construcții și produselor chimice necesare agriculturii. Așa cum pe bună dreptate s-a subliniat în cursul discuțiilor din plenară, industria noastră trebuie să depună eforturi mai intense pentru a asigura agriculturii întreaga gamă de mașini, instalații și utilaje de calitate superioară, necesare atît vastelor lucrări de irigații ce se desfășoară în țara noastră, cît și dezvoltării unei zootehnii mecanizate, de înaltă productivitate. Toate ministerele și organele centrale și locale, cărora le revin sarcini concrete în legătură cu îndeplinirea acestor două programe au datoria să nu întîrzie măsurile ce depind de ele pentru realizarea marilor acțiuni preconizate de partid în agricultură.

O problemă de importanță hotărîtoare pentru succesul acestor programe este asigurarea cadrelor necesare. In cel mai scurt timp, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Invățămîntului vor trebui să elaboreze un plan special de pregătire atît a cadrelor de specialiști cu studii superioare și medii, cît și a muncitorilor calificați.

In acest sens este necesar să fie aduse îmbunătățiri și sistemului de învățămînt și programelor școlare. In problema pregătirii cadrelor pentru agricultură trebuie să plecăm de la combaterea mentalității greșite, din păcate încă larg răspîndită la noi, potrivit căreia ne considerăm vechi producători agricoli și ca atare nu mai avem ce învăța. Or, progresul agriculturii, cultura plantelor și creșterea animalelor cer cunoștințe noi, moderne, cîteodată mai multe decît pentru unele ramuri industriale; este, desigur, foarte important să știi să prelucrezi o bucată de lemn sau de metal, dar a lucra cu plantele și cu animalele, a modela viața însăși, a crea noi soiuri, noi rase de animale, a spori productivitatea lor — toate acestea cer cunoștințe profunde; trebuie să spunem că încă nu s-a înțeles cum se cuvine importanța acestei probleme. Țările care au realizat o agricultură avansată au înfăptuit și o transformare a omului din agricultură. Problema cunoștințelor în agricultură este o problemă esențială pentru progresul acestei ramuri economice. Indiferent de proprietate, pămîntul este un bun al națiunii și el trebuie lucrat corespunzător; toată lumea trebuie să se supună regulilor și normelor generale. Va trebui să luăm măsuri mult mai serioase atît în ce privește pregătirea celor care lucrează în agricultură, cît și în privința introducerii normelor moderne de lucrare a pămîntului, obligatorii pentru toată lumea.

Este necesar să se înțeleagă că fără cadre cu temeinice cunoștințe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem și investițiile pe care le facem nu vor da rezultatele așteptate. Tocmai de aceea se impune trecerea de îndată la măsuri pentru ridicarea nivelului general de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii care lucrează în agricultură.

Totodată, pentru realizarea unor lucrări mai complexe, de înaltă calificare în agricultură, pentru inițierea cadrelor noastre în probleme care țin de progresul neîntrerupt al științei agrozootehnice pe plan mondial, trebuie să avem în vedere și eventualitatea de a apela la ajutorul unor specialiști străini, cu o bogată experiență și o înaltă competență profesională. In aceeași ordine de idei, doresc să subliniez necesitatea de a studia cu mai multă atenție experiența țărilor cu o agricultură avansată — atît socialiste — cît și capitaliste, aplicînd la condițiile noastre concrete cuceririle agrozootehnice înaintate din întreaga lume. De asemenea, trebuie să avem în vedere și necesitatea de a dezvolta mai mult cooperarea în domeniul agriculturii cu țările care au o bogată experiență în acest domeniu și care dispun de potențialul necesar pentru o cooperare avantajoasă.

In realizarea acestor două programe și, în general în efortul pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste sarcini de mare importanță revin cercetării științifice. Trebuie să spunem, tovarăși, că deși avem unele rezultate bune în cercetarea agricolă mai ales în domeniul cerealier, nu putem fi nici pe departe mulțumiți cu ce am realizat pînă acum. In știința agricolă lucrează peste 1 500 de cercetători; dispunem de un număr mare de institute și stațiuni experimentale; de curînd am creat și Academia de Științe Agricole. Apreciem că dispunem de forțe capabile să obțină rezultate bune în cercetarea agricolă. Pentru aceasta este necesar să se renunțe la vechea mentalitate de a face cercetare de dragul cercetării, precum și la concepția, exprimată chiar și aici, că pot exista cercetători care în întreaga lor viață nu creează nimic. Asemenea oameni desigur există, și desigur nu numai în agricultură, ci în toate domeniile de activitate; dar societatea omenească n-a progresat cu ajutorul celor care n-au realizat nimic în viață,

(Continuare în pag. a 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

O prin acei care în decursul existenței lor au adus contribuții mari la dezvoltarea științei, a producției de valori materiale și spirituale. Se știe că în științele naturii, în ultimii 10—15 ani, au fost făcute descoperiri senzaționale, că progresul considerabil realizat inclusiv în agricultura unui șir de țări s-a obținut pe baza cuceririlor științifice din biologie și genetică.

De ce mă refer la aceasta, tovarăși? Pentru că trebuie să înțelegem că și în știința agricolă — ca în orice domeniu de activitate — este necesar să pornim de la o concepție nouă. În știință trebuie să lucreze oameni cu imaginație, cu îndrăzneală. Desigur, nu tot ceea ce-și propun cercetătorii duc la capăt; dar dacă se vor apuca serios de treabă, fără îndoială, cercetătorii din agricultură vor obține succese remarcabile. Rezultatele pe care le avem în cîteva domenii sînt grăitoare. M-am referit ieri la succesele obținute de cercetătorii sovietici în domeniul ameliorării seminței de grîu. Soiul de care noi l-am preluat în 1962 este, să spun așa, cu trei generații în urmă. Creatorul a mai realizat de atunci două sau chiar trei soiuri superioare și aceasta în decurs de 8 sau 10 ani. Tovarășii care lucrează în domeniul științei agricole cunosc, de asemenea, că și în Statele Unite, Franța, Germania, Italia, Canada s-au obținut în ultimul timp rezultate mari în perfecționarea soiurilor de grîu.

Este necesar ca cercetarea noastră agricolă să fie așezată pe o concepție nouă. Programul pe care ni-l propunem în agricultură, problemele legate de obținerea unor recolte mari de cereale plante tehnice și legumicole a unor producții sporite în zootehnie, problemele legate de ameliorarea și crearea de rase noi de animale cer o abordare nouă, îndrăzneală și — de ce să n-o spunem, cer și oameni noi. Știu că s-au făcut schimbări, că în cercetarea agricolă lucrează acum și mulți oameni tineri. Eu apreciez însă foarte mult și pe unii din cei vîrstnici, care lucrează în domeniul cercetărilor agricole; unii dintre aceștia sînt chiar mai îndrăzneți decît tinerii; cînd mă refer la oameni noi nu am în vedere numai vîrsta, ci concepția nouă, hotărîrea de a face totul pentru a obține o transformare radicală în știința noastră. Fără aceasta, nu vom putea obține rezultatele pe care le dorim, sau le vom obține apelînd la cercetarea din alte țări. De aceea, este necesar ca Academia de Științe Agricole să atace cu mai mult curaj problema creării unor soiuri productive și valoroase din punct de vedere nutritiv — la grîu, porumb, floarea-soarelui și alte plante — care să asigure producții maxime în condiții de irigare. În legumicultură este necesar ca în cel mai scurt timp să se asigure semințe superioare, astfel încît să lichidăm rămînerea în urmă din acest sector deosebit de important pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Trebuie spus că și în zootehnie este necesar să fie unite forțele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspectivă — să se asigure îmbunătățirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanță primordială pentru dezvoltarea zootehniei în țara noastră.

Probleme deosebite se ridică în domeniul combaterii bolilor la animale și plante — mai ales dacă ținem seama de marile concentrări de animale pe care le creăm, precum și de specializarea producției de cereale, plante tehnice, legume, viticultura și pomicultura în anumite unități și zone agricole. În acest domeniu avem, de asemenea, lipsuri serioase și pierderi mari datorită mortalității, precum și diferiților dăunători, care diminuează simțitor producția agricolă. De asemenea, cercetarea științifică trebuie să contribuie la elaborarea noilor tehnologii în condițiile terenurilor irigate. Iată numai cîteva din marile probleme care trebuie abordate cu tot mai multă îndrăzneală de oamenii noștri de știință. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Academia de Științe Agricole să întocmească un program multilateral care să fie dezbătut pe secții și în cadrul unei adunări generale speciale.

O importanță deosebită pentru rezolvarea multiplelor probleme ce stau în fața științei noastre agricole, pentru asigurarea unui progres accelerat agriculturii noastre socialiste are dezvoltarea largă a autonomiei și spiritului de inițiativă în stațiunile experimentale, în unitățile de cercetare locală, stimularea intensă a forței de creație, a inventivității și spiritului de răspundere a multor specialiști care lucrează pe ogoarele patriei noastre. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că știința nu se face numai în București sau numai în institutele centrale; ea se poate — și trebuie făcută — de fiecare specialist agricol. Stațiunile experimentale au dat dovadă atît în trecut, cît și acum că pot obține rezultate foarte bune; zecile de mii de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, care lucrează în întreprinderi de stat sau în cooperative constituie o uriașă forță pentru rezolvarea problemelor de cercetare științifică, pentru progresul agriculturii țării noastre.

Sîntem convinși că oamenii de știință din agricultură vor răspunde cu tot elanul chemării partidului, că își vor îndeplini cu cinste marile sarcini ce le stau în față, că își vor aduce aportul lor prețios la realizarea programului de înflorire a agriculturii socialiste din patria noastră.

Conturînd amplele perspective ce se deschid în fața agriculturii noastre prin aplicarea celor două programe dezbătute în plenară, nu trebuie să scăpăm din vedere, tovarăși, sarcinile imediate care se pun în fața oamenilor muncii de la sate, de îndeplinirea cărora depinde asigurarea recoltei pe anul în curs. Consider, de aceea, necesar să atrag atenția cu toată seriozitatea asupra faptului că trebuie să luăm măsuri imediate pentru executarea la timp și în condiții bune a însămînțărilor, avînd în vedere că datorită condițiilor climaterice de pînă acum ne aflăm într-o oarecare întîrziere.

Este necesar, de asemenea, ca, paralel cu activitatea pentru pregătirea recoltei anului 1970, să începă din plin și pe toate liniile activitatea pregătitoare și chiar trecerea practică la realizarea sarcinilor prevăzute în cele două programe care au făcut obiectul analizei plenarei noastre. Putem spune, tovarăși, că de ceea ce vom face în acest an, atît în ce privește programul de irigații și de gospodărire a apelor, cît și în zootehnie, depinde realizarea cincinalului. De altfel, pentru programul din zootehnie multe investiții încep în acest an: realizarea lor la timp va asigura îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor discutate aici.

Stimați tovarăși,

Doresc să subliniez sarcinile importante ce revin consiliilor populare județene care răspund de planificarea și conducerea agriculturii locale. Trebuie să spunem că nu toate consiliile județene se preocupă în mod corespunzător de problemele agricole. Avînd în vedere neajunsurile care se mai manifestă în conducerea agriculturii de către consiliile populare județene se impune să menționăm cu toată claritatea că de realizarea sarcinilor de plan în agricultură răspund direct consiliile populare; ele au obligația de a asigura executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Efectuarea acestor lucrări la timp și la calitatea necesară nu poate fi lăsată la bunul plac al fiecăruia; ea constituie o obligație pentru toate întreprinderile agricole de stat, pentru toate cooperativele, pentru toți lucrătorii agricoli, cooperatori și țărani particulari. În acest spirit trebuie să acționeze consiliile populare. De asemenea, consiliile populare trebuie să aplice cu strictețe legea apărării fondului funciar, neadmițînd sub nici un pretext diminuarea suprafeței arabile a țării.

Considerăm că lărgirea drepturilor și atribuțiilor consiliilor populare corespunde noii etape de dezvoltare a socialismului în patria noastră: aceasta constituie o condiție pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Experiența ne arată că măsurile adoptate în ultimii ani — reorganizarea administrativ-teritorială, îmbunătățirea organizării activității locale, apropierea organelor centrale de unitățile administrative și economice de bază — asigură conducerea mai bună a întregii activități sociale de pe cuprinsul patriei.

După cum se știe, conducerea partidului și statului a luat măsuri pentru perfecționarea planificării în agricultură, măsuri ale căror efecte se vor manifesta încă din toamna acestui an. Corespunzător acestor hotărîri, planificarea producției agricole va avea în vedere numai asigurarea fondului central de cereale și produse alimentare, urmînd ca restul suprafețelor să fie planificate de fiecare unitate în parte, corespunzător necesităților proprii și interesului acestora de a spori eficiența economică. De asemenea, se știe că încă din acest an, cea mai mare parte a aprovizionării cu produse agro-alimentare se face de către consiliile populare. Trebuie să atrag atenția că în domeniul aprovizionării sînt încă o serie de neajunsuri. Rog pe tovarășii prim-secretari să ia toate măsurile ca, o dată cu asigurarea fondului central de produse agro-alimentare, să se preocupe atent de rezolvarea în condiții corespunzătoare a problemelor bunei aprovizionări în județele lor.

În ce privește planificarea și lărgirea drepturilor consiliilor populare, apreciem că aceasta este un pas bun înainte; pe baza experienței pe care o vom cîștiga, vom lărgi și mai mult aceste drepturi. Tovarășii de la județe trebuie să se preocupe mai mult de conducerea și îndrumarea activității în agricultură, de problemele aprovizionării populației.

De asemenea, sindicatelor le revin sarcini în realizarea prevederilor planului în întreprinderile agricole de stat și în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. Este necesar ca atît Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cît și Uniunea Sindicatelor Agricole să acorde mai multă atenție problemelor legate de creșterea producției și productivității muncii din acest sector, întăririi disciplinei și ordinii din partea tuturor oamenilor muncii.

Doresc să mă refer, de asemenea, la sarcinile tineretului, ale Uniunii Tineretului Comunist, în realizarea marilor programe de dezvoltare a agriculturii adoptate de plenara noastră. Atît în executarea construcțiilor zootehnice, cît și la lucrările de irigații, U.T.C. trebuie să mobilizeze masele largi ale tineretului chemate să participe activ pe toate șantierele patriei. Ar fi foarte bine dacă U.T.C. ar organiza unele șantiere naționale ale tineretului, îndeosebi la lucrările de irigații, îndiguiri și desecări. Sîntem convinși că U.T.C., tineretul patriei noastre vor răspunde cu elan chemării partidului, făcîndu-și simțită tot mai intens prezența pe marile șantiere ce transformă înfățișarea țării, continuînd glorioasele tradiții de muncă patriotică făurite de tineretul revoluționar din România în perioada reconstrucției țării și edificării socialismului.

Sîntem, de asemenea, convinși că militarii forțelor noastre armate, o dată cu ridicarea nivelului lor de pregătire de luptă, vor lucra, ca și pînă acum, pe marile șantiere de irigații, contribuind astfel la înflorirea patriei noastre socialiste.

Doresc să subliniez în mod special rolul important pe care îl au femeile în dezvoltarea agriculturii socialiste. Este cunoscut, tovarăși, că cea mai mare parte a forței de muncă în cooperative este asigurată de femei. Cred că sînt în asentimentul tuturor membrilor Comitetului Central, felicitînd femeile cooperatiste, toate femeile care lucrează în agricultură, și mulțumindu-le pentru munca minunată pe care o depun. Avem deplina convingere că și în viitor femeile din satele noastre vor fi prezente în toate sectoarele producției agricole, vor contribui cu elanul și priceperea lor la înflorirea satelor, a agriculturii socialiste din România.

Pentru ca de roadele acestor importante planuri consacrate înfloririi agriculturii, sporirii producției vegetale și animale, să poată beneficia din plin oamenii muncii, întregul nostru popor, este necesar ca și industria bunurilor de larg consum — în special industria alimentară — să ia toate măsurile pentru perfecționarea activității sale de producție. În prelucrarea produselor animaliere trebuie să se țină cont, de asemenea, de marile progrese obținute pe plan mondial, asigurînd-se diversificarea continuă a sortimentelor, ridicarea sistematică a calității tuturor produselor, valorificarea superioară, la un nivel cît mai înalt, a materiilor prime agricole. În felul acesta succesele obținute în agricultură, și în special în zootehnie, vor putea contribui nemijlocit la satisfacerea tot mai largă a cerințelor celor ce muncesc, la ridicarea gradului de bunăstare și civilizație al națiunii noastre socialiste.

În cadrul plenarei, noi nu ne-am propus să dezbatem problemele industriei alimentare. În legătură cu această ramură se pregătește un program special de măsuri care va face, cred, obiect de dezbatere atunci cînd vom avea în față noul plan cincinal. Doresc însă să arat că trebuie să acordăm o atenție foarte mare calității produselor. Atrag atenția comitetelor județene de partid cu populația rădică probleme legate de calitatea unor produse. În întreprinderile care realizează aceste produse sînt pe teritoriul județelor; trebuie impus imediat un control strict în această privință. Dacă problema calității produselor industriale, pe care o dezbatem în plenară, este importantă, cu atît mai mare este importanța ei cînd e vorba de produsele alimentare. Trebuie să se ia măsuri energice, să se acționeze în concordanță cu legile statului care sancționează cu severitate pe cei care se fac vinovați de neglijarea calității produselor; să se ia imediat măsuri spre a se pune ordine în ce privește calitatea produselor sectorului industriei alimentare. Trebuie spus că Ministerul Industriei Alimentare, tovarășii care se ocupă de sectorul acesta nu acționează cum trebuie pentru a pune capăt neajunsurilor.

Este necesar, de asemenea, să se acorde mai multă atenție muncii consiliilor de administrație din întreprinderile agricole de stat și consiliilor cooperativelor, dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii, cu cooperatorii a tuturor problemelor care privesc dezvoltarea producției agricole.

Înfăptuirea marilor sarcini pe care ni le propunem în legătură cu dezvoltarea agriculturii cere unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor. Fiecare cetățean al patriei va trebui într-un fel sau altul, să-și aducă contribuția la îndeplinirea acestor importante sarcini de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor, propășirea României socialiste.

Stimați tovarăși,

Acest program de dezvoltare a sectoarelor de bază ale agriculturii, pe care îl discutăm în plenară, deschide mari perspective poporului nostru. Totodată, realizarea acestor sarcini va exercita o puternică influență asupra evoluției vieții economico-sociale generale din satul nostru. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică acest măreț program nu poate fi asigurată decît cu concursul și prin activitatea tuturor oamenilor muncii. Antrenarea maselor largi la elaborarea și înfăptuirea acestui program constituie, de altfel, și o cerință esențială a democrației noastre socialiste, care impune ca poporul, oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea întregii societăți.

Modernizarea agriculturii va duce la ridicarea nivelului de civilizație al satelor, va grăbi procesul de dispariție treptată a deosebirilor dintre sat și oraș. Pe această bază se vor cimenta și mai mult colaborarea și alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — temelia de neclintit a orînduirii noastre socialiste. Vom parcurge astfel încă o etapă importantă în drumul spre comunism!

Toate sarcinile ce stau în fața noastră în legătură cu dezvoltarea agriculturii pot fi realizate cu succes numai în măsura în care organele și organizațiile de partid vor ști să unească eforturile oamenilor muncii, să stimuleze entuziasmul și energia lor creatoare. Iată de ce este necesar să ridicăm la un nivel și mai înalt conducerea de către partid a întregii activități din agricultură. În acest sens, comitetele județene de partid sînt chemate să acorde toată atenția muncii consiliilor populare și organelor locale agricole, asigurînd organizarea cît mai eficientă a activității acestor organe, precizarea răspunderilor lor, repartizarea judicioasă a forțelor, astfel încît să se poată realiza cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate. Așa cum am mai spus și în alte împrejurări, conducerea de către partid nu trebuie să ducă la substituirea de către organele de partid a organelor de stat sau obștești, care au obligațiile lor precise în realizarea sarcinilor într-un sector sau altul.

Comitetele județene de partid au datoria să exercite un control permanent asupra muncii tuturor organelor de stat și obștești județene, să ceară comuniștilor care lucrează în aceste domenii să raporteze asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile. Un comitet județean va fi apreciat după felul cum a știut să organizeze munca și să repartizeze just forțele de care dispune pentru a cuprinde toate laturile de activitate, pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de Comitetul Central.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii comitetelor comunale, organizațiilor de partid din întreprinderile agricole de stat, din întreprinderile de mecanizare și din cooperativele agricole de producție. Acestea trebuie să pună în centrul activității lor mobilizarea activă a oamenilor muncii, a cooperatorilor în efortul pentru realizarea sarcinilor de producție.

Dispunem la sate de puternice organizații de partid care numără peste 875 000 de comuniști. Aceasta este o uriașă armată căreia, dacă îi adăugăm și organizațiile U.T.C., masele largi de tineri uteciști, cuprinde peste un milion de oameni. Cu asemenea forțe putem fi siguri, tovarăși, că toate sarcinile pe care ni le propunem, oricît ar fi de mari, de complexe, de grele, vor fi realizate cu succes.

Tovarăși,

În încheiere, doresc să subliniez încă o dată importanța deosebit de mare pe care cele două studii-program ce le-am dezbătut în plenara noastră le are pentru mersul înainte al agriculturii socialiste, pentru progresul economiei noastre naționale. Prevederile acestor documente, care presupun un uriaș efort material și financiar din partea statului, oglindesc forța economiei noastre socialiste, resursele și potențialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicațiile și consecințele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viața economică a țării, prin perspectivele pe care le deschid propășirii materiale a societății noastre, bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura transpunerea în viață, cu succes, a acestor măreațe sarcini — și ne exprimăm convingerea că harnica noastră țărănime, toți oamenii muncii de la sate, mii și mii de specialiști și oameni de știință care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeți nimic pentru a da viață acestui program, menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesitățile de viață ale celor ce muncesc de la orașe și sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuție de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societății noastre, de perfecționare a relațiilor de producție, a întregii activități sociale. Prin aceasta vom contribui și mai mult la mersul României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu pași fermi — spre societatea comunistă. În același timp, preocupîndu-ne de dezvoltarea societății noastre socialiste, obținînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creșterea forței și influenței sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese tot mai mari în activitatea lor, succes deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în față.

★

(Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost subliniată în repetate rînduri de participanții la Plenară cu puternice aplauze).

Televiziune

VINERI 20 MARTIE

17,00 Deschiderea emisiunii. Tele-școală. Chimie clasele a VIII-a și a XII-a.
17,20 Limba română clasa a VIII-a.
17,40 Film didactic: Valea Oltului (geografie, clasa a VIII-a).
18,00 Muguret de cîntec românesc.
18,30 Emisiune pentru tineret.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,45 Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică.
21,00 Alexandru Ioan Cuza. 150 de ani de la naștere.
22,15 Campionatul mondial de hochei — grupa A. U.R.S.S.—Suedia — repriza a III-a. Transmisiune de la Stockholm.
22,50 Telejurnalul de noapte.
23,00 Închiderea emisiunii.

PREȚUIREA MUNCII

◆ Urmare din pag. 1

rotație la fiecare secție. Pentru că munca nemijlocită formează simțul de apreciere atît de necesar, el efectuează 10 luni de practică în producție.

Ultimul popas al produselor înainte de a se îndrepta spre magazine, după ce a trecut prin secțiile atelierului, este magazia, pîlduitor de ordonată și curată, de care răspunde Pătru Hotu. Acest om, veșnic ocupat să aranjeze cîte ceva și învăluit într-un halat alb, îți arată cu o secretă mîndrie rezultatul muncii unui pumn de oameni harnici care și-au desăvîrșit meseria printr-o experiență de ani de zile...

Cumpărînd din magazin un preparat sau altul de carne facem abstracție de munca ce o cuprinde în sine. Să nu uităm acești puțini oameni pasionați de munca lor și pe deplin conștienți de responsabilitatea ce le revine, să ne gîndim că prețuirea lor, acumulată în mulți ani de experiență, o gustăm fiecare. Nu este o muncă modestă, ci e încordată și permanentă, trebuie prețuită la adevărata ei valoare — utilitatea.

● **DUMINICĂ 22 MARTIE**

8,15 Deschiderea emisiunii. Program pentru copii și școlari.
8,45 Matineu duminical. „Don Quijote de la Mancha" (II). Film serial — Sebastien printre oameni (XII).
10,15 Ora satului.
11,35 Concert simfonic. În program Suita de balet „La piață" de Mihail Jora.
12,00 De strajă patriei.
12,35 Emisiune în limba maghiară.
În jurul orei 13,40 — Fotbal: Rapid — F.C. Argeș. Transmisiune de la Ploiești.
17,00 Deschiderea emisiunii de după amiază. Film serial. Oliver Twist (I).
17,30 Realitatea ilustrată.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Noutăți cinematografice.
19,40 Muzică populară în interpretarea orchestrei „Flacăra Prahovei" din Ploiești.
20,00 Alice în țara minunilor — film.
20,55 Moartea căprioarei — film.
21,20 Spectacol de varietăți prezentat de Ansamblul „Friedrichstadt Pallast" din Republica Democrată Germană.
21,55 Concert Strauss.
22,40 Telejurnalul de noapte.
22,55 Telesport.

● **LUNI 23 MARTIE**

18,00 Deschiderea emisiunii. Consultații tehnice.
18,15 „Brățara de aur" — emisiune pentru tineretul școlar. Strunaori și strunari.
18,45 Cîntece de dor în interpretarea corului Ansamblului U.T.C.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Actualitatea în economie.
19,30 Interpreți îndrăgiți ai cîntecului popular.
19,40 Feciorii vrincioaiei.
20,00 Reflector.
20,10 Anunțuri — publicitate.
20,15 Roman foileton. Război și pace" (III) — Natașa Rostova.
21,05 Steaua fără nume. Prezintă Dan Desliu.
22,05 Agenda politică de Gheorghe Dolgu.
22,15 Microrecital Gioi Morao.
22,25 Telejurnalul de noapte.
22,35 Scena. Dramaturgia în publicații.

● **MARȚI 24 MARTIE**

18,00 Deschiderea emisiunii. Lumea copiilor. Răzbunarea păpușilor.
18,30 Anchetă economică. În obiectiv: irigațiile.
18,55 Anunțuri — publicitate.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Ce știm și ce nu știm despre om?
19,45 Seara de teatru. Reacele Lear. Tragedie de W. Shakespeare.
22,00 Campionatul mondial de hochei — grupa A: Cehoslovacia — Suedia (repriza a III-a). Transmisiune directă de la Stockholm.
22,45 Telejurnalul de noapte.

PENTRU ZILELE DE 22 — 28 MARTIE

◆ **MIERCURI 25 MARTIE**

18,00 Confruntări. Liceenii. Absente numai de la școală?
18,30 Laureați ai primei ediții a Festivalului internațional de folclor România '69. Ansamblul Rovesnic din Stavropol — Uniunea Sovietică. Ansamblul „Poenița" din Brașov.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Actualitatea în economie.
19,30 Actualitatea muzicală. Patriotismul în creația muzicală românească.
19,50 Telecancheta.
20,20 Telecinemateca. Viața lui Louis Pasteur.
21,50 Cum vi se pare primăvara? Emisiune muzical-coreografică.
22,10 Telejurnalul de noapte.
22,20 Salonul literar al Televiziunii. George Călinescu sau idealul clasic al scriitorului modern. 5 ani de la moartea lui Călinescu.

● **JOI 26 MARTIE**

17,30 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară.
18,05 Film serial. Oliver Twist (III).
18,35 Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limba și literatura română.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Muzică distractivă.
19,30 Prim plan: Acad. Nicolae Teodorescu, decanul Facultății de matematică-mecanică, Universitatea București.
20,00 Reflector.
20,10 Anunțuri — publicitate.
20,15 Stagiune lirică T.V. Premieră pe țară. Geamăt din Toledo — operă.
21,05 Anunțuri — publicitate.
21,10 Centenarul lui V. I. Lenin. Trenul spre Revoluție — film documentar despre întoarcerea lui Lenin în Rusia în aprilie 1917.
22,00 Telejurnalul de noapte.
22,10 Actualități literare.
22,30 Avanpremieră.
22,40 Disc '70 — program prezentat de formația Casei de discuri „Electrecord".

● **VINERI 27 MARTIE**

17,00 Deschiderea emisiunii. Telescoala. Matematică (clasa a VIII-a).
17,20 Fizică (clasa a XII-a).
17,40 Film didactic. Tudor Vladimirescu și anul 1821 (Istorie — cl. VIII-XII).
18,00 Ziua Mondială a Teatrului.
18,15 Argumente bazate pe fapte. Avantajele noului sistem de salarizare în viziunea beneficiarilor nemilociți.
18,30 Desene animate.
18,40 Campionatul mondial de hochei grupa A: U.R.S.S. — Cehoslovacia (reprizele II și III). Transmisiune directă de la Stockholm. În pauză: Telejurnalul de seară.
20,15 Mai aveți o întrebare? Uzul și abuzul de medicamente.
21,30 Umor cinematografic.
22,20 Telejurnalul de noapte.
22,30 Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

◆ **SÎMBĂTĂ 28 MARTIE**

17,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană.
18,05 Bună seara, fete! bună seara băieți!
19,00 Telejurnalul de seară.
19,20 Desene animate: „Litera M".
19,30 Reflector.
19,45 Tele-enciclopedia.
20,40 Microavanpremiera.
20,45 Film serial. Răzbunătorii. Unde se ascunde John Steed?
21,35 Marele premiu al Euroviziunii.
22,30 Telejurnalul de noapte. Telesport.
22,55 Deschizător de drumuri — Anton Pann.

Radio

SÎMBĂTA 21 MARTIE

PROGRAMUL I:

5,05—6,00 Muzica dimineții; 6,05—9,30 Muzică și actualități; 7,00 Radiojurnal; 9,30 Mioriița; 10,30 Din țările socialiste; 11,05 Un trubadur al cîntecului francez: Mouloudji; 12,00 Din înregistrările lui George Folescu; 12,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 13,00 Radiojurnal; 13,22 Muzică ușoară; 13,30 Radioclub turistic; 14,00 Caleidoscop muzical; 14,45 Muzică populară; 15,00 De la 3 la 7. Emisiune de divertisment muzical; 16,00 Radiojurnal; 19,00 Gazeta radio; 19,30 Săptămîna unui meloman; 20,05 Tableta de seară; 20,10 — 365 de cîntece; 20,20 Argheziana; 20,25 Zece melodii preferate; 21,00 În jurul globului; 21,30 Moment poetic; 21,35 Solista serii — Eva Pilarova; 22,00 Radiojurnal. Buletin meteorologic; 22,20 Sport; 22,30 Dans pentru toate vîrstele; 23,00 Expres melodii; 0,03—6,00 Estrada nocturnă.

PROGRAMUL II:

6,00 Program muzical de dimineață; 7,00 Radiojurnal; 7,10 Program muzical de dimineață — continuare; 8,10 Tot înainte; 9,00 Dumitru Zamfira — un meșter fluieraș; 10,05 Radioenciclopedie pentru tineret; 10,30 Interpreți de muzică ușoară, oaspeți ai scenelor noastre; 11,00 Recital de operă; 11,30 Muzică populară; 12,15 Concert de prînz; 13,00 Din cele mai cunoscute melodii populare; 13,30 Pagini celebre din opere; 14,03 Melodii de ieri... și de azi; 15,00 Viața de concert a Capitalei; 15,35 Cîntece de dragoste și jocuri populare; 16,00 Radiojurnal; 17,05 Antena tineretului; 17,35 Muzică ușoară; 18,30 Odă limbii române; 19,50 Noapte bună, copii; 21,05 Scriitori la microfon; 21,50 Muzică ușoară; 22,00 Romanțe; 23,05 Muzica românească azi.

BULETINE DE ȘTIRI: Programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 11,00; 17,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00. Programul II: 6,05; 12,00; 14,00; 21,00; 23,00; 0,55.

Erfurt — Convorbirile dintre delegațiile R. D. Germane și R. F. a Germaniei

ERFURT 19 — Corespondentă de la St. Deju: La 19 martie au avut loc la Erfurt convorbirile dintre delegația Republicii Democrate Germane, condusă de Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri, și delegația Republicii Federale a Germaniei, condusă de Willy Brandt, cancelarul federal. În gara principală din Erfurt, delegația R. F. a Germaniei a fost întîmpinată de membrii delegației R.D.G., în frunte cu W. Stoph. Au fost arborate drapelele celor două state.

Întîmpinîndu-l pe cancelarul federal vest-german, președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G. i-a urat bun sosit în Republica Democrată Germană și ședere plăcută, mulțumindu-i că a răspuns invitației sale. La rîndul său, cancelarul R.F.G. a mulțumit pentru urările făcute.

În cursul dimineții, la hotelul „Erfurter Hof" au început convorbirile. În prima ședință cei doi șefi de guverne au prezentat declarații de principiu.

La prînz, Willi Stoph a oferit o masă în cinstea delegației R. F. a Germaniei.

După amiază au fost reluate convorbirile, în cadrul cărora a avut loc un schimb de păreri. Într-o pauză a ședinței de după-amiază, cancelarul R. F. a Germaniei, însoțit de ministrul afacerilor externe al R.D.G., Otto Winzer, a făcut o vizită la fostul lagăr de concentrare de la Buchenwald, unde a depus o coroană de flori la Monumentul victimelor nazismului. Circa 3 000 de cetățeni ai R.D.G. au asistat la ceremonialul de la Buchenwald.

După întoarcerea la Erfurt, cei doi șefi de delegații, Willi Stoph și Willy Brandt, au avut o convorbire în doi, după care s-au întîlnit din nou delegațiile.

Joi seara, șeful serviciului de presă și informații al Ministerului de externe al R.D.G., Peter Lorf, a făcut o declarație în fața reprezentanților presei. El a arătat că tonul convorbirilor a fost principial, deschis și realist, ambele părți au prezentat punctul lor de vedere, au avut un schimb de păreri și au răspuns la întrebările celeilalte părți.

După încheierea convorbirilor, la ora 22,50 (ora Bucureștiului), a fost dat publicității un comunicat de presă comun. În comunicat se arată că cele două părți au căzut de acord ca următoarea întîlnire să aibă loc la 21 mai în orașul Kassel din R. F. G.

Purtătorul de cuvînt al guvernului R. F. a Germaniei, Ahlers, a informat reprezentanții presei că cei doi șefi de guverne și-au exprimat satisfacția cu privire la rezultatul întîlnirii și a apreciat că convorbirile au fost realiste și principiale.

În cursul serii, cancelarul W. Brandt, însoțit de membrii delegației R. F. a Germaniei, a părăsit orașul Erfurt.

CITITORI AI ZIARULUI „STEAGUL ROȘU"

În aceste zile, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderile și instituțiile municipiului Petroșani reînnoiesc și colectează abonamente, pentru trimestrul II 1970, la ziarul „Steagul roșu".

Pentru a vă asigura primirea în continuare a ziarului, achitați din timp contravaloarea abonamentului.